மனிதனின் அக உலகம்:

ஆக்கம்

திருப்பூர்
K. அமானுல்லாஹ்

செல் 9894197795

ஆளும் ஐந்து குணங்களின் ஆன்மீகப் போராட்டம்

இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டத்தில் மனிதன் என்பவன் வெறும் சதைப்பிண்டமும் எலும்பும் கொண்ட ஒரு படைப்பு மட்டுமல்ல;

அவன் பல்வேறு குணங்களின்,

ஆன்மீக சக்திகளின் சங்கமம்.

புகழ்பெற்ற இஸ்லாமிய அறிஞரான இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் தனது ‘இஹ்யா உலூமித்தீன்’ (மார்க்கக் கல்விகளுக்குப் புத்துயிரளித்தல்) மற்றும் ‘கீமியா-ஏ-ஸஆதத்’ (மகிழ்ச்சியின் வேதியியல்) ஆகிய நூல்களில் மனித மனதை ஆளுகின்ற ஐந்து முக்கிய குணங்களைப் பற்றி மிக விரிவாக விளக்குகிறார்கள்.

மனிதனின் உள்ளத்தில் தங்கியிருந்து, அவனை இயக்கி,

அவனது செயல்களை ஆட்சி செய்யும் அந்த ஐந்து குணங்கள்:

மனித குணம் (இன்ஸானிய்யத்)

மிருக குணம் (பஹீமிய்யத் / ஷஹ்வத்)

சைத்தானிய குணம் (ஷைத்தானிய்யத்)

வானவர் குணம் (மலக்கிய்யத்)

இறைவனின் குணம் (ரப்பானிய்யத்)

இந்த ஐந்து குணங்கள் மனிதனுக்குள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன, அவை அவனை எவ்வாறு ஆளுகின்றன என்பதை குர்ஆன், ஹதீஸ் மற்றும் இமாம்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் விரிவாகக் காண்போம்.

1. மனித குணம் (பகுத்தறிவு மற்றும் நடுநிலை - இன்ஸானிய்யத்)

அல்லாஹ் மனிதனை மிக அழகிய அமைப்பில் படைத்து, அவனுக்கு 'அக்ல்'

என்னும் பகுத்தறிவை வழங்கியுள்ளான். மிருக குணத்திற்கும் வானவர் குணத்திற்கும் இடையில் ஒரு நடுநிலையான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பதே உண்மையான மனித குணமாகும்.

அல்குர்ஆன் வசனம்:

"நிச்சயமாக நாம் மனிதனை மிக அழகிய அமைப்பில் படைத்தோம்." (அல்குர்ஆன் 95:04)

விளக்கம்:

மனிதன் தன் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி நன்மையையும் தீமையையும் பிரித்தறியும் போது அவன் "மனிதனாக" வாழ்கிறான். அவனிடம் அன்பு, கருணை, சமூக உணர்வு, நீதியைப் பேணுதல் போன்ற பண்புகள் மேலோங்கியிருக்கும்.

2. மிருக குணம் (இச்சை மற்றும் கோபம் - பஹீமிய்யத்)

மிருக குணம் என்பது மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு,

உறக்கம், இச்சை (ஷஹ்வத்), மற்றும் கோபம் (களபஹ்) ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். சுயக்கட்டுப்பாடு இல்லாதபோது இந்த குணம் மனிதனை ஆக்கிரமித்து, அவனை மிருகத்தை விடக் கேவலமான நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகிறது.

அல்குர்ஆன் வசனம்:

"அவர்களுக்கு இருதயங்கள் இருக்கின்றன - ஆனால் அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் நல்லறிவை உணர மாட்டார்கள்; அவர்களுக்குக் கண்கள் உண்டு - அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் பார்க்க மாட்டார்கள்; அவர்களுக்குக் காதுகள் உண்டு - அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள். இத்தகையவர்கள் கால்நடைகளைப் போன்றவர்கள் - இல்லை, அவற்றைவிட வழிகெட்டவர்கள்!" (அல்குர்ஆன் 7:179)

நபிகளாரின் ஹதீஸ்:

"வல்லமை என்பது மற்போரில் அடுத்தவனை வீழ்த்துவதல்ல; கோபம்

வரும்போது தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதே உண்மையான வல்லமையாகும்." (ஸஹீஹ் புகாரி)

இமாம்களின் கருத்து:

இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) கூறுகிறார்கள்:

"மனிதனுக்குள் ஒரு பன்றி (இச்சை) மற்றும் ஒரு நாய் (கோபம்) மறைந்திருக்கிறது. பன்றி அழுக்கையும் ஆபாசத்தையும் தேடி ஓடும்; நாய் பிறரைக் கடிக்கவும் சீறவும் செய்யும். பகுத்தறிவு என்னும் சங்கிலியால் இவற்றை மனிதன் கட்டாவிட்டால், அவனது ஆன்மா அழிந்துவிடும்."

3. சைத்தானிய குணம் (தீமை, பொறாமை மற்றும் வஞ்சகம் - ஷைத்தானிய்யத்)

மிருக குணங்களான இச்சையும் கோபமும் எல்லையை மீறும் போது, அங்கு சைத்தானிய குணம் பிறக்கிறது. பிறரை ஏமாற்றுதல், சதி செய்தல், பொறாமைப்படுதல், பெருமையடித்தல், நன்மையை விடுத்து தீமையைத்

தூண்டுதல் ஆகியவை இதன் வெளிப்பாடாகும்.

அல்குர்ஆன் வசனம்:

"நிச்சயமாக ஷைத்தான் உங்களுக்குப் பகையாவான்; ஆகவே அவனைப் பகைவனாகவே நீங்களும் பாவியுங்கள்." (அல்குர்ஆன் 35:06)

நபிகளாரின் ஹதீஸ்:

"நிச்சயமாக ஷைத்தான் மனிதனின் இரத்த நாளங்களில் ஓடுகிறான்." (ஸஹீஹ் புகாரி)

இமாம்களின் கருத்து:

பொறாமையும் பெருமையும் தான் இப்லீஸை (ஷைத்தானை) அல்லாஹ்விடமிருந்து விரட்டியடித்தது. மனிதன் எப்போது பிறரது வீழ்ச்சியைக் கண்டு மகிழ்கிறானோ மற்றும் தந்திரமாகப் பிறரை வஞ்சிக்கிறானோ, அப்போது அவனுள் சைத்தானிய குணம் ஆட்சி செய்கிறது என்று இமாம்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

4. வானவர் குணம் (வணக்கம், தூய்மை மற்றும் பொறுமை - மலக்கிய்யத்)

வானவர்கள் (மலக்குகள்) எப்போதும் அல்லாஹ்வின் திக்ரிலும், வழிபாட்டிலும், தூய்மையிலும் இருப்பவர்கள். மனிதன் தன் இச்சைகளை அடக்கி, ஆன்மீகப் பாதையில் உயர்ந்து, இறை வழிபாட்டில் இன்பம் காணும்போது அவனுள் வானவர் குணம் ஆட்சி செய்கிறது.

அல்குர்ஆன் வசனம்:

"எவர்கள் ஈமான் கொண்டு, அவர்களுடைய இருதயங்கள் அல்லாஹ்வின் திக்ரைக் கொண்டு (நினைவுகூரலைக் கொண்டு) அமைதி பெறுகின்றனவோ அத்தகையவர்கள் (நேர்வழி பெற்றவர்கள்); அறிந்துகொள்ளுங்கள்: அல்லாஹ்வின் திக்ரைக் கொண்டுதான் இருதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன." (அல்குர்ஆன் 13:28)

நபிகளாரின் ஹதீஸ்:

"ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து, நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுத்து வாழும் போது, மலக்குகள் அவனுக்காகப் பிரார்த்திக்கிறார்கள்."

இமாம்களின் கருத்து:

மனிதன் தன் மிருகக் குணங்களை அடக்கி, பகுத்தறிவை ஆன்மீகத்தோடு இணைக்கும் போது, அவன் வானவர்களை விடவும் மேலான நிலையை அடைகிறான். ஏனெனில், வானவர்களுக்கு இச்சைகள் இல்லை, அதனால் அவர்கள் பாவம் செய்வதில்லை. ஆனால் மனிதனுக்கு இச்சைகள் இருந்தும், அவன் இறைவனுக்காக அதைத் துறப்பதால் வானவர்களை விட உயர்கிறான்.

5. இறைவனின் குணம் (அதி உன்னத பண்புகள் - ரப்பானிய்யத்)

மனிதன் இறைவனாக முடியாது, அது இஸ்லாமியக் கொள்கைக்கு எதிரானது (ஷிர்க்). ஆனால், அல்லாஹ் தன்

அடியார்களுக்கு சில உன்னத பண்புகளை (صفات) வழங்கியிருக்கிறான். அறிவு (அல்-இல்ம்), கருணை (அர்-ரஹ்மத்), கொடை (அல்-ஜூத்), மன்னிப்பு (அல்-அஃப்வ்), மற்றும் நீதி (அல்-அத்ல்) போன்ற இறைப் பண்புகளை மனிதன் தன்னுள் வளர்த்துக் கொண்டு, அதன் மூலம் அகிலத்திற்கு நன்மை செய்ய முற்படும்போது அவனுள் 'ரப்பானிய்யத்' என்னும் தெய்வீகப் பண்பு ஒளிர்கிறது.

அல்குர்ஆன் வசனம்:

"அல்லாஹ்வின் பண்புகளை (உங்களுடையதாக) ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; பண்புகளால் அல்லாஹ்வை விட அழகானவர் யார்?" (அல்குர்ஆன் 2:138)

நபிகளாரின் ஹதீஸ் (ஹதீஸ் குத்ஸி):

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "என் அடியான் நஃபிலான (உபரியான) வணக்கங்களின் மூலம் என்னை நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான்; இறுதியில் நான் அவனை

நேசிக்கிறேன். நான் அவனை நேசித்துவிட்டால், அவன் கேட்கும் காதாக, அவன் பார்க்கும் கண்ணாக, அவன் பிடிக்கும் கையாக, அவன் நடக்கும் காலாக நான் ஆகிவிடுகிறேன்." (ஸஹீஹ் புகாரி)

இமாம்களின் கருத்து:

இங்கு "கண்ணாக, காதாக ஆகிவிடுகிறேன்" என்பதன் பொருள், மனிதனின் செயல்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தின்படியே அமையும் என்பதாகும். மனிதன் சுயநலமற்று, பிறருக்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளலாகவும், தவறு செய்தவர்களை மன்னிக்கும் கருணையாளனாகவும் மாறும் போது, அவனிடத்தில் இந்த உன்னத பண்பு ஆட்சி செய்கிறது.

உள்ளத்தின் ஆட்சி அதிகாரம்: ஒரு சுருக்கமான ஒப்பீடு

மனித உள்ளத்தை ஒரு அரசாங்கமாக உருவகப்படுத்தி இமாம்கள்

விளக்குகிறார்கள்:

மனித அக உலகமும் அரசாங்கமும்: இமாம் கஸ்ஸாலியின் தத்துவ விளக்கம்

மனிதனின் உள்ளம் என்பது வெறும் சதைப்பிண்டம் அல்ல; அது பல்வேறு குணங்கள் மோதிக்கொள்ளும் ஒரு போர்க்களம், அல்லது ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் போன்றது. புகழ்பெற்ற இஸ்லாமிய அறிஞர் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் மனிதனின் குணங்களை ஒரு நாட்டின் ஆட்சி அதிகாரத்தோடு ஒப்பிட்டு மிக அழகாக விளக்குகிறார்கள். மனிதனிடம் உள்ள குணங்களும், அவை அவனது அக உலகத்தில் ஆற்றும் பாத்திரங்களும் பின்வருமாறு:

1. மனித குணம் (பகுத்தறிவு) – நாட்டின் அரசன் அல்லது மந்திரி

மனிதனிடம் உள்ள பகுத்தறிவு (அக்ல்) என்பது ஒரு நாட்டின் அரசனைப்

போன்றது அல்லது நாட்டை வழிநடத்தும் தகுதிவாய்ந்த மந்திரியைப் போன்றது.

ஒரு நாட்டின் அரசன் எவ்வாறு நீதியோடும் தீர்க்கமான சிந்தனையோடும் நாட்டை வழிநடத்த வேண்டுமோ, அதேபோல மனிதனின் பகுத்தறிவு அவனது உடலையும் மற்ற குணங்களையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும்.

பகுத்தறிவு என்னும் அரசன் வலிமையாக இருக்கும்போது, அந்த மனிதனின் வாழ்வில் அமைதியும் நீதியும் நிலைபெறுகிறது.

2. மிருக குணம் (இச்சை) – நாட்டின் வரி வசூலிப்பவன்

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான பசி, தாகம், ஆசை மற்றும் இச்சைகள் (ஷஹ்வத்) என்பது நாட்டின் வரி வசூலிப்பவனைப் (பண்டகசாலை அதிகாரி) போன்றதாகும்.

ஒரு நாட்டிற்குப் பொருளாதாரம் தேவை என்பதால் வரி வசூலிப்பவன் அவசியம். அதேபோல மனிதன் பூமியில் வாழ உணவு, உறக்கம் போன்ற இச்சைகள் தேவைதான்.

ஆனால், இந்த வரி வசூலிப்பவன் அரசனின் (பகுத்தறிவின்) கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால், அவன் மக்களின் சொத்துக்களைச் சுரண்டுவதைப் போல, மிருக குணம் மனிதனைப் பேராசைக்காரனாக மாற்றி அழித்துவிடும்.

3. சைத்தானிய குணம் (வஞ்சகம்) – நாட்டின் சூழ்ச்சிக்கார ஒற்றன்

பொறாமை, வஞ்சகம், ஏமாற்றுதல் போன்ற சைத்தானிய குணங்கள் ஒரு நாட்டின் சூழ்ச்சிக்கார ஒற்றனைப் போன்றது.

இந்த ஒற்றன் எப்போதும் அரசனையும் (பகுத்தறிவையும்) வரி வசூலிப்பவனையும் (இச்சையையும்) தன் வசப்படுத்தி, நாட்டுக்குள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த சதி செய்துகொண்டே இருப்பான்.

இச்சை என்னும் அதிகாரி இந்த ஒற்றனின் பேச்சைக் கேட்கத் தொடங்கினால், நாட்டின் அரசன் (பகுத்தறிவு) சிறைபிடிக்கப்படுவான்; ஒட்டுமொத்த மனித வாழ்வும் சீரழிந்துவிடும்.

4. வானவர் குணம் (ஆன்மீகம்) – நாட்டின் ஆன்மீக வழிகாட்டி

இறைவணக்கம், தூய்மை, பொறுமை போன்ற உன்னத பண்புகள் ஒரு நாட்டின் ஆன்மீக வழிகாட்டியைப் (அரசகுரு அல்லது ஆன்மீக ஆசான்) போன்றது.

இந்த வழிகாட்டி எப்போதும் அரசனுக்கு (பகுத்தறிவுக்கு) நன்மைகளையும், நீதியையும், இறைவனைப் பற்றிய பயத்தையும் நினைவூட்டிக் கொண்டே இருப்பார்.

அரசன் இந்த ஆன்மீக வழிகாட்டியின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு ஆட்சி நடத்தும்போது, நாட்டின் எல்லாக் குணங்களும் (மிருக குணம் உட்பட) கட்டுக்குள் வந்து, அந்த மனிதன்

உன்னதமான நிலையை (தக்வா) அடைகிறான்.

மனிதன் என்பவன் இந்த ஐந்து குணங்களின் போர்க்களம். மனிதனின் பகுத்தறிவும் ஆன்மீகமும் (மனித மற்றும் வானவர் குணங்கள்) வெல்லும்போது, அவன் இறைவனின் பிரதிநிதியாக (கலீபாவாக) பூமியில் மிளிர்கிறான். மாறாக, அவனது இச்சையும் கோபமும் (மிருக மற்றும் சைத்தானிய குணங்கள்) வெல்லும்போது, அவன் விலங்குகளை விட மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான்.

எனவே, இஸ்லாம் காட்டித்தந்த தஸ்கியத்துந் நஃப்ஸ் (உள்ள தூய்மை) மற்றும் திக்ரின் மூலமாக மிருக, சைத்தானிய குணங்களை அடக்கி, வானவர் மற்றும் இறைப்பண்புகளை

தன்னுள் வளர்த்துக் கொள்வதே ஒரு மூஃமினின் (இறையம்பிக்கையாளனின்) உண்மையான வெற்றியாகும்.